

[Bertel Dahlgaard.]

der nu har en 8—9 Maaneders Uddannelse, og hvis man af andre Grunde kunde hjemsende Dele af denne Styrke, er det klart, at en Indkaldelse af dem igen, hvis der virkelig skulde blive Grund dertil, meget hurtigt kan ske.

Jeg gør endvidere opmærksom paa, at i Henhold til den Opgørelse, den højtærede Forsvarsminister nu foretog over for Tinget, skulde de forskellige Bevogtningsopgaver tilsammen lægge Beslag paa mellem 8 000 og 9 000 Mand, medens den højtærede Forsvarsminister samtidig gjorde opmærksom paa, at Styrkerne fra i Efteraaret repræsenterer mellem 11 000 og 12 000 Mand. Der skulde altsaa her være en Margin, som man med god Vilje kunde benytte til at muliggøre Hjemsendelse. I denne Forbindelse vil jeg ogsaa gerne minde om, at i de Styrker, der er indkaldt i November i Fjor, befinder der sig ikke saa ganske faa af ældre Aargange, altsaa Mennesker, som har haft Udsættelse, og for hvem det betyder et overordentlig stort Afbæk i hele deres Livsførelse, at de skal blive inde et Aar eller mere. Derfor vilde jeg gerne bede den højtærede Minister om igen at overveje dette Spørgsmaal.

Jeg takker den højtærede Minister for, at han har haft Opmærksomheden henvendt paa Muligheden af en lang Orlov for Mandskabet i Høsttiden.

Jeg lagde Mærke til, at den højtærede Minister over for Tinget samtidig gav Udtryk for den Opfattelse, at han nu forbereder sig paa allerede at fastslaa Opretholdelsen af Styrker i den kommende Tid paa 20 000 Mand Aaret rundt; det vil jo, naar man regner Gennemsnitstallene ud for de sidste Aar, i hvert Fald sige mellem 3 à 4 Gange de Styrker, man havde før Krigen. Jeg vil dog gerne tro, at Ministeren nævner disse Tal med de Opgaver som Baggrund, der i Øjeblikket foreligger, og at det ikke skulde være Udtryk for, at Ministeren mener, han er forpligtet til, saa længe Forsvarskommissionen sidder, at opretholde en samlet permanent Styrke paa 20 000 Mand.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Tysklandsdivisionen vil jeg tilføje, at jeg gerne vil gaa ud fra som en Selvfølge, at man med Hensyn til de Forhandlinger, der fandt Sted paa disse Omraader i Fjor, ikke alene henholder sig til Ordene, men ogsaa til den

Aand, i hvilken de er fremsat, og man maa ikke glemme, at disse Forhandlinger fandt Sted paa et Tidspunkt, da ingen regnede med, at 200 000 Flygtninge skulde forblive her i Landet i mange Maaneder. Derfor vil jeg haabe, det vil vise sig, at den Situation, den højtærede Minister talte om, ikke vil komme til at foreligge. Forudsætningerne er ikke de samme nu som i Fjor, da disse Forhandlinger fandt Sted.

Forsvarsministeren (Harald Petersen):
Vedrørende den Argumentation, Kommandomyndighederne har fremført i Spørgsmaalet om Uddannelse af tilstrækkeligt rutinerede Styrker, vil jeg gerne understrege, at jeg finder det Synspunkt meget berettiget, naar man staar i den Situation, at vi fra 1940 til 1945 saa at sige ingen Uddannelse af militær Karakter har haft, de første Par Aar under Besættelsen en Uddannelse med Vaaben, som ikke mere eksisterer her i Landet, og fra 1943 til 1945 overhovedet ingen Militæruddannelse, i hvert Fald ikke inden for Hærens Rammer. Saa synes jeg, det er ret naturligt, at de militære Myndigheder gør det Ræsonnement gældende, at det maa være en Pligt for Landet efter Besættelsen at have Styrker til Raadighed under en eventuel Situation, der kan foretage en effektiv Bevogtning, og naar vi kun har den Styrke, der kom ind i November i Fjor, synes jeg ikke, der er noget mærkeligt i, at de militære Myndigheder søger at faa denne Styrke saadan uddannet, at man, eventuelt senere i Forbindelse med de øvrige Styrker, som bliver uddannet Aar for Aar, virkelig har en Reserve at ty til, i det Øjeblik der skulde blive Brug for en stærkere Bevogtning end den, vi har i Øjeblikket. Der er jo ingen, der giver Danmark Brev paa, at den Udvikling, vi gaar i Møde, skal være lutter Idyl.

Med Hensyn til de ældre Aargange er det rigtigt nok, at nogle af dem er inde, fordi de har faaet Udsættelse, men det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard ved udmærket godt fra sin Virksomhed som Indenrigsminister, at Udsættelse ikke betyder Fritagelse; det betyder, at man giver den paagældende en Favør paa den Betingelse, at han paa et senere Tidspunkt maa aftjene sin Værnepligt. Det er et Princip, som slet ikke kan fraviges; vi har kun gjort det i en